

(Στρόπον.) Δὲν ξέρ'ς κάνα γιατρονσόφ' γιὰ τὸν πονδάρ' μ'; Στερελλ. (Ἀχυρ.) Μόδονκι κάτ' γιατρονσόφια ἢ θειά Στάθινα κι πάον καλύτερα αὐτόθ. Ἔχει κάνει γιατροσόφια ἀπὸ ἄγρια χορτάρια πού 'χει μαζεμένα Πελοπν. (Καρδάμ.) Μοῦ εἶπε ἓνα γιατροσόφι γιὰ τίς λεβίθες Πελοπν. (Δάρα Ἀρκαδ.) Μὴν ξέρ'ς κάνα καλὸ γιατρονσόφ' νὰ μ' πιράσουν κάτ' ἀγοριουλειχῆνις πῶχον 'ς τοῦ μάγ'λον; Ἡπ. (Κουκούλ.) Ἡκαμα ἓνα σωρίδι γιατροσόφκια, μὰ δὲν εἶδα γιατρεία Σίφν. Ἡκαμα καὶ τὸ γιατροσόφι βοῦ μοῦ 'πεν ἡ Σοφία, μ-μὰ τίποτις 'έν εἶδα Κῶς || Ἄσμ.

Μὴ γιατρονσόφια πουλιμᾶς νὰ κάνης πάλ' ἀγόρ',
 ἰτοίμαζι τὴ βοοῖκα της κι θά 'νι πάλι κόρ'
 Λέσβ. Συνών. γ ι α τ ρ ι κ ο ὕ λ ε μ α, γ ι α τ ρ ο ὕ λ ε μ α.

γιατροσοφία ἡ, Μύκ. Προπ. (Ἀρτάκ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ι α τ ρ ο σ ό φ ι, κατ' ἐπίδρασιν τοῦ οὐς σ ο φ ί α. Πβ. ἰ α τ ρ ο σ ο φ ί α εἰς Πόππλετ.

1) Ἡ ἐμπειρικὴ ἱατρικὴ Ἀρτάκ.: Ἀποφασίσενα πλιὰ νὰ κόψ' τὴ γιατροσοφία. 2) Χειρουργικὴ ἐπέμβασις Μύκ.

γιατροσοφιᾶζω ἀμάρτ. ἱατροσοφικιάζω Νάξ. (Ἀπύρχνθ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ι α τ ρ ο σ ο φ ί α.

Προσφέρω τὰς πρώτας ἱατρικὰς βοηθείας: Νὰ πέσ' ἓνα βαῖδι κάτω, τὸ ἱατροσοφικιάζεις.

γιατροσόφος, ὁ, Θράκ. (Αἶν.) γιατρόσοφος Προπ. (Ἀρτάκ.) γιατροσοφός Θράκ. (Αἶν.) Θηλ. γιατροσόφισσα Γ. Βλαχογιάνν., Λόγ. καὶ ἀντίλογ., 80.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ι α τ ρ ο σ ό φ ι.

Ὁ ἐμπειρικὸς ἱατρός ἐνθ' ἄν.: Ἔνα παραμυθάκι λέει μιὰ γιατροσόφισσα γιὰ πονλήτρια κ' ἓνα ἐμπορόπουλο βγήκανε 'ς τίς γειτονιές Γ. Βλαχογιάνν. ἐνθ' ἄν. Θεώρ'σεν καλὸ νὰ ξαγορευτῇ γούλ'να τὴν ἀλήθεια 'ς τὸ γιατρόσοφο (θεώρ'σεν = θεώρησε, νὰ ξαγορευτῇ = νὰ ὁμολογήσῃ, γούλ'να = ὅλην) Ἀρτάκ. || Ἄσμ.

Τρία πιρουνία νὰ βρεθοῦν νὰ τὸν κατακαρφώσουν καὶ τρεῖς γιατροί, γιατροσοφοί, νὰ τὸν γιατροσοφοῦνε Αἶν.

Τρέξετε, γιατροί, γιατροὶ καὶ γιατροσόφοι
 νὰ γιατρέψετε τοῦ ψύλλον τὸ ποδάρι
 αὐτόθ. Συνών. γ ι α τ ρ ο φ ό ρ ο ς, κ ο μ π ο γ ι α ν ί τ η ς.

γιατροσοφῶ Θράκ. (Αἶν.)

Λέξις πεποιημένη ἐκ τῆς συνεφορᾶς μετὰ τοῦ γ ι α τ ρ ο σ ο φ ο ί, διὰ τὸ ὅπ. βλ. γ ι α τ ρ ο σ ό φ ο ς.

Θεραπεύω τινὰ ὡς ἐμπειρικὸς ἱατρός: Ἄσμ.

Τρία πιρουνία νὰ βρεθοῦν, νὰ τὸν κατακαρφώσουν καὶ τρεῖς γιατροί, γιατροσοφοί νὰ τὸν γιατροσοφοῦνε.

γιατροσυμβούλιο τό, Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Βάλτ. Γαργαλ. Ὀλυμπ. Παιδεμέν. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ λογ. οὐς. ἰ α τ ρ ο σ υ μ β ο ὕ λ ι ο ν.

Συνέδριον ἱατρῶν προκειμένου νὰ μελετήσουν δύσκολον ἱατρικὸν περιστατικὸν καὶ νὰ ἀποφασίσουν ἀπὸ κοινοῦ θεραπευτικὴν ἀγωγὴν ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Χιόνια μου, νὰ μὴ λειώσουντε, ὥστε νὰ πέσουν τ' ἄλλα, γιὰτ' εἶν' ὁ Τσιέλιος ἄρρωστος βαριά γιὰ νὰ πεθάνῃ

καὶ τοὺς γιατροὺς ἐκάλεσε, γιατροσυμβούλιο κάνουν Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Ὀλυμπ.)

γιατροσύνη ἡ, Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Πόντ. (Οἶν. κ.ά.) Ν. Ἔστ. 19 (1936), 757.847—Λεξ. Περίδ. Βυζ. Βάιγ Βλαστ., 402 Δημητρ. γιατροσύνα Τσακων. (Χαβουτσ.) γιατροσύνη Λυκ. (Λιβύσσ.) γιατροσύνη Πόντ. (Οἶν.) γιατροσύνα Πόντ. (Κερκσ.) δατροσύνα Πόντ. (Ἀργυρούπ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ι α τ ρ ό ς. Ἡ λ. καὶ εἰς Σομ.

1) Ἡ ἱατρικὴ ὡς ἐπιστήμη ἢ ἐπάγγελμα ἐνθ' ἄν.: Ὁρ'σε μέσ' 'ς τὴ γιατροσύνη σου! (ὕβρις) Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Συνών. γ ι α τ ρ ι κ ή. 2) Ἡ ἰδιότης τοῦ ἱατροῦ Ν. Ἔστ. ἐνθ' ἄν.—Λεξ. Δημητρ.: Κ' ἔτσι κ' ἡ γιατροσύνη μου τὴν γλυτώνει φτηνὰ Ν. Ἔστ. ἐνθ' ἄν., 847 Ἀ, ὠραία μου παραμάννα, ἡ γιατροσύνη μου εἶναι ταπεινότης σκλάβας τῆς παραμαν-ροσύνης σου Ν. Ἔστ. ἐνθ' ἄν., 757. 3) Ἡ ἱασις, ἡ θεραπεία Τσακων. (Χαβουτσ.): Δὲν ἔχ' γιατροσύνα τηνερί (δὲν ἔχει αὐτὸς γιατρεία).

γιατρούδαινα ἡ, Κῶς (Ἀσφενδ. Πυλ.) γιατρούαινα Κῶς (Ἀντιμάχ. Καρδάμ. Κέφαλ.) γιατρούδινα Σάμ. δια-τρούαινα Κάσ.

Θηλ. τοῦ ἀμαρτ. οὐς. γ ι α τ ρ ο ὕ δ η ς.

Γυνὴ ἱατρός ἢ ἡ σύζυγος ἱατροῦ ἐνθ' ἄν.

γιατρουδάκι τό, σῶνηθ. γιατρουδάξ' βόρ. ἰδιώμ. για-τρουδάτσι Κῶς Μερίστ. γιατρουάτσι Κάσ. Κῶς διατρουά-τσι Κάσ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ι α τ ρ ο ὕ δ ι διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -ά κ ι.

Ὁ μικρὸς τὴν ἡλικίαν ἱατρός καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀνεπαρ-κοὺς πείρας ἢ καὶ μορφώσεως σῶνηθ.: Εἶδες πῶς τὰ κατα-φέρει τὸ γιατρουδάτσι! Κῶς Τώρα κάθισι κι ἀκοῦς τί λέει τοῦ γιατρουδάξ' Εὔβ. (Ἀκρ.) Τὸ γιατρουδάκι κλεισμένο 'ς τὸ σπιτάκι του μελετοῦσε καὶ γύρευε νὰ βρῇ τὸ λόγο κάθε ἀρρώστιας νὰ τὴν γιατρέψῃ Γ. Ψυχάρ., Ὀνειρ. Γιαννίρ., 199. β) Ὁ βραχὺς τὸ ἀνάστημα ἱατρός σῶνηθ. Συνών. γ ι α τ ρ ά κ ι, γ ι α τ ρ ά κ ο ς, γ ι α τ ρ ο υ δ ά κ ο ς, γ ι α τ ρ ο ὕ δ ι, γ ι α τ ρ ο υ λ ά κ ι, γ ι α τ ρ ο υ λ ά κ ο ς, γ ι α τ ρ ο ὕ λ η ς.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τύπ. Γιατρουδάκης Ἀθῆν. Κρήτ. (Ἡράκλ. Ρέθυμν. Χαν.) Ζατρουδάτσης Κάλυμν. Λέρ.

γιατρουδάκος ὁ, πολλὰχ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ι α τ ρ ο ὕ δ ι διὰ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ά κ ο ς.

Γ ι α τ ρ ο υ δ ά κ ι, τὸ ὅπ. βλ.

γιατροῦδι τό, Σύμ. γιατροῦγι Εὔβ. (Κύμ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ι α τ ρ ό ς καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ο ὕ δ ι. Διὰ τὴν ὑποκορ. κατάλ. -ο ὕ γ ι βλ. Στ. Καρατζ., Ὑποκο-ριστ. ἰδιώμ. Κύμ., 33.

Γ ι α τ ρ ο υ δ ά κ ι, τὸ ὅπ. βλ.

Ἡ λ. καὶ ὡς παρων. ὑπὸ τύπ. Γιατροῦγι Κύμ.

γιατρουλάκι τό, πολλὰχ. γιατρουλάξ' ἐνιαχ. βόρ. ἰ-διώμ. διατρουλάτσι Κάσ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ι α τ ρ ο ὕ λ η ς καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ά κ ι.

γιατρουλάκος

Γιατρουδάκι, τὸ ὅπ. βλ.
Ἡ λ. καὶ ὡς παρωνύμ. Θήρ. (Οἶα).

γιατρουλάκος ὁ, ἐνιαχ. γιατρουλάκους ἐνιαχ. βορ. ἰ-διωμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ι α τ ρ ο ὕ λ η ς καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ά κ ο ς.

Γιατρουδάκι, τὸ ὅπ. βλ.: "Ενας γιατρουλάκος, χωρὶς πελατεία, πού κουράρει χάρισμα φτωχούς Γ. Ξενοπ. Θέατρ. Γ', 12.

γιατρούλεμα τό, Κύθηρ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ρ. γ ι α τ ρ ο υ λ ε ὺ ω, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ οὐσ. γ ι α τ ρ ο ὕ λ η ς. Πβ. γ ι α τ ρ ι κ ο υ λ ε ὺ ω.

Γιατροσόφι 2, τὸ ὅπ. βλ.: Μὰ εἶντα νὰ κάμω ἢ κακοντέλα; Μηγάρις δὲν τοῦ πολέμου γιατρουλέματα ἀπ' ἀγρὰ ὡς ταχ' τέρον; (Μὰ τί νὰ κάμω ἢ δύστυχη; Μήπως δὲν τοῦ ἔκανα διάφορες θεραπείες ἀπὸ τὸ βράδυ ὡς τὸ πρωτῆ;)

γιατρούλης ὁ, ἐνιαχ. γιατρούλ'ς Ἡπ. (Κουκουλ.) κ.ά. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ι α τ ρ ὅ ς καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ο ὕ λ η ς.

Θωπευτ., ὁ νέος ἱατρὸς ἐνθ' ἄν.: Καλῶς τοῦ γιατρούλ' μας. "Ο,τ' θέλ' οὐ γιατρούλ'ς μ' Κουκουλ.

γιατρουλίζω Ἐρεικ. Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων. Παξ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ι α τ ρ ο ὕ λ η ς.

Θεραπεύω, νοσηλεύω τινὰ ἐνθ' ἄν.: Τότε γιατρουλίζουτε καὶ ἐκεῖνος πάει 'ς τὸ πόρτο (=λιμάνι) Ἐρεικ. Μοῦ λειανόσκασε τὸ πετσί τοῦ χειριοῦ μου, ὅπου ἔλεγον ἀσβέστι καὶ τώρα τὸ γιατρουλίζω (λειανόσκασε = ἄνοιξε λίγο) αὐτόθ. Εἶναι ψυχρωμένος ὁ Τάτσης καὶ τὸν ἄρχισ' ἢ μάννα του νὰ τότε γιατρουλίξει Ὁθων.

γιατρούλισμα τό, Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων. Παξ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ ρ. γ ι α τ ρ ο υ λ ί ζ ω.

1) Ἡ πρὸς ἀσθενῆ ἐπίσκεψις ἱατροῦ Ἐρεικ. Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων.: Δὲν ἔχω ὄρεξη νὰ ματαποντιάσω καὶ νὰ 'χω γιατρουλίσματα 'πὸ τὸ Σιδάρι (=ἐπισκέψεις τοῦ ἱατροῦ ἀπὸ τὸ Σιδάρι τῆς ΒΑ Κερκύρας) Ἐρεικ. 2) Ἡ πρὸς ἀσθενῆ παρεχομένη θεραπευτικὴ περιποίησις Ἀντίπαξ. Παξ.: Σοῦ 'καμα τόσα γιατρουλίσματα, μὰ τώρα δὲ θυμᾶσαι τίποτες. Παξ.

γιατροῦσα ἡ, ἀμάρτ. γιάτρουσα Κρήτ. (Ἀρχάν. Βιάνν. Ἡράκλ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ι α τ ρ ὅ ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ο ὦ σ α, περὶ τῆς ὅπ. βλ. Α. Α. Παπαδοπ., Ἀθηνᾶ 37 (1925), 188. Διὰ τὸν ἀναβιβασμὸν τοῦ τόνου βλ. Γ. Χατζιδ. ΜΝΕ 2, 122.

1) Γυνὴ ἀσκοῦσα τὴν ἱατρικὴν διὰ βοτάνων καὶ μαγγανειῶν ἐνθ' ἄν.: Τρεῖς ἡμέρες, πριχοῦ νὰ φάη, πρέπει νὰ τότε σάξῃ τὰ ἢ γιάτρουσα καὶ δὰ γενῇ ἐφτάγερος ὁ ἀρρωστώτης Ἀρχάν. (δὰ = θὰ) Συνών. γ ι α τ ρ ὅ ς Α1γ. 2) Σύζυγος ἱατροῦ ἐνθ' ἄν. Συνών. γ ι α τ ρ ὅ ς Α1ε.

γιατροφόρος ὁ, Κύθν. Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ι α τ ρ ὅ ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -φ ὅ ρ ο ς.

Ὁ ἐμπειρικὸς ἱατρὸς ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

γιατσίντο

Κάθβουνον ἔπ-ἔεσε 'ς τοῦ φύλλ'δου τὸ ποδάρι, τρέξετε, γιατροί, τρέξετε, γιατροφόροι, νὰ γιατρέψετε τοῦ φύλλ'δου τὸ ποδάρι

Ρόδ.

Δράμετε, γιατροὶ καὶ γιατροφόροι, γιὰ νὰ γιάνετε τοῦ φύλλου τὸ ποδάρι Κύθν.

γιατσάδα ἡ, Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Ζάκ. (Μαχαιρᾶδ. κ.ά.) Κέρκ. (Ἀργυράδ. Λευκίμμ. κ.ά.) Λευκ. Μαθράκ. Ὁθων. Παξ. — Λεξ. Βλαστ., 281 κ.ά.

Ἐκ τοῦ Ἑνετ. *giassada* = πάγωμα.

1) Ψυχὸς, παγωνιά, ἐνθ' ἄν.: Κάνει γιατσάδα σήμερα Ὁθων. Κάνει γιατσάδα καὶ δὲ βγαίνω 'πὸ τὸ σπῆτι Ἐρεικ.

2) Ρῖγος ἐκ ψύχους Παξ.: Τὸ κορμί μου εἶχε μιὰ μεγάλη γιατσάδα Παξ. Συνών. γ ι ά τ σ ο, γ γ α λ ά δ α, κ α φ ο ὅ ρ ι, κ ρ υ ά δ α, τ σ ί φ ι, τ σ ι φ ο ὅ ρ α.

γιατσᾶδος ἐπίθ. Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Μαθράκ. Ὁθων. Ἐκ τῆς Ἑνετ. μετοχ. *giassada* τοῦ ρ. *giassar*, διὰ τὸ ὅπ. βλ. γ ι α τ σ ά ρ ω.

Ὁ παγωμένος, ψυχρότατος.

γιατσάρω Λευκ. γιατσέρονω Λευκ.

Ἐκ τοῦ Ἑνετ. *giassar* = ψύχω.

Ριγῶ ἐκ ψύχους: "Ἡμ'να γ'δρωμένος καὶ γιατσάρ'σα.

γιατσι τό, Ἰων. (Βουρλ.) Κρήτ. Λυκ. (Λιβύσσ.) γιατσίν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yati* = κατάκλισις.

Τὸ ἀπὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου μέχρι τῆς κατακλίσεως χρονικὸν διάστημα ἐνθ' ἄν.: Κατὰ τὸ γιατσι θὰ 'ρθῶ Κρήτ. Μὲ τὸ χτύπημα τῆς καμπάνας τοῦ γιατσοῦ, κλούσανε τὰ μαγαζιά Βουρλ. || Τοῦ ψεύτη τὸ καντήλιν ὡς τὸ γιατσίν ἀφταίν-νει (ὅτι ἀποκαλύπτεται οὗτος ταχέως) Κύπρ.

γιατσιντάκι τό, ἐνιαχ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ι α τ σ ί ν τ ο καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ά κ ι.

Γ ι α τ σ ί ν τ ο, τὸ ὅπ. βλ.

γιατσιντι τό, Παρνασσ. 8 (1884), 400.

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. γ ι α τ σ ί ν τ ο = ὑάκινθος.

Γ ι α τ σ ί ν τ ο, τὸ ὅπ. βλ.

γιατσίντο τό, Χίος—Λεξ. Βλαστ. 448 γιατσίντου Σάμ. γιαζίνδο Κάσ. Κῶς γιατσίτο Ἰων. (Ἐρυθρ. Κρήν.) γιατσέντο Μῆλ. Χάλκ. — Γ. Ξενοπ., Ἀφροδ., 199 Κέντρον, 7 γιατσέδι Μῆλ. διατσίντο Π. Γενναδ., Φυτολ. Λεξ., 798 διατσίντου Σάμ. διατσέντο Ρόδ. Σίφν. Σύρ. κ. ἄ. διατσέτο Κρήτ. διατσέτο Θήρ. γιατσέντο Ζάκ. γιατσίντος ὁ, Χίος διατσίντος Θ. Γρυπάρ., Βοσκοπ., 93.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *giacinto* < Λατίν. *yacinthus* < Ἑλλήν. ὑ ά κ ι ν θ ο ς. Πβ. Ἰταλ. διαλ. τύπ. *diacinto* καὶ *iacinto*.

Τὸ φυτὸν Ὑάκινθος ὁ ἀνατολικὸς (*Hyacinthus orientalis*), τῆς οἰκογ. τῶν Λειριδῶν (*Liliaceae*) ἐνθ' ἄν.: "Ενα κοριτσάκι ὡς δεκατεσσάρω χρονῶ, νόστιμο, μὲ ξανθὲς πλεξίδες, πουλοῦσε 'ς τὴν αὐλὴν γιατσέντα Γ. Ξενοπ., Κέντρον, 7 Ὁ Θράσος μπῆκε 'ς τὸν κῆπο, παρακάλεσε τὸ Μιχάλη νὰ

